

Arrest

nr. 272 134 van 29 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Europalaan 50
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GREENLAND, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, van gemengde Itsekiri-Esan afkomst te zijn en het christelijk geloof aan te hangen. U werd geboren in Sapele, Delta state en woonde hier met uw ouders S. E. en M. E., uw vader zijn tweede vrouw E. en uw twee halfbroers S. en M. tot u uw secundair afmaakte in 1985-1986. U verhuisde hierop naar Lagos, waar u initieel bij een vriend op een appartement woonde tot u een beurs kreeg om Aviation Mechanics te gaan studeren in Zaria. U maakte dit af in 1989-90. Hierna verhuisde u terug naar Lagos, Wilma Crescent 19 en u begon te werken bij Pan-African airlines. U werkte hier ongeveer vier jaar. U leerde hier een vrouw kennen, V. E., waarmee u twee dochters kreeg, S. en G., die vandaag nog steeds in Lagos wonen.

Op een dag in 1999 werd u op uw werk benaderd door een man die dezelfde taal als u sprak en die u vertelde dat uw vader ziek was en dat u dringend terug moest keren naar uw huis. Omdat de man uw taal sprak en u hem herkende van uw gemeenschap geloofde u hem en ging u mee met hem. Toen u arriveerde in uw dorp bij het gebouw van uw vader stelde de boodschapper dat u reeds kon binnengaan en dat hijzelf later zou volgen. De boodschapper ging weg en u ging binnen. Uw vader bleek helemaal niet ziek. Wel bleken er enkele mannen van de Niger Delta Militants aanwezig die wensten dat u toetrad tot hun groep. Deze Niger Delta Militants zijn een groepering die al bestaan sinds voor uw geboorte en kidnappen belangrijke, buitenlandse oliemagnaten voor losgeld. U wilde hier echter niet bij betrokken worden. Zowel uw vader als uzelf protesteerden, u zei dat u niet kon toetreden. De militanten begonnen uw vader te slaan met de vlakke kant van een machete. U kwam tussen en begon terug te vechten, maar u werd langs achter op uw hoofd geslagen en u viel achterover. U verklaarde aan hen dat u zich binnen twee weken bij hen zou voegen, maar dat jullie eerst van jullie verwondingen moesten herstellen. Ze zeiden ok en gingen weg. Uw vader werd nog naar het ziekenhuis gebracht maar overleed aan interne bloedingen die voortkwamen uit het conflict met de militanten. In diezelfde periode wilde uw moeder samen met uw twee halfbroers vluchten van het dorp in Sapele. Onderweg kwam uw moeder echter om in een auto-ongeluk.

Een kleine twee weken na het incident met de Niger Delta Militants waarbij uw vader omkwam, ging u naar het huis van uw baas, Mr. V. D., in Lagos. U vertelde hem over de situatie en Mr. V. D. hielp u om documenten te verkrijgen om naar Spanje te reizen. U verbleef ondertussen in zijn jongenskwartier. Mr. V. D. vertelde u dat u het best naar Malaga zou gaan omdat er daar veel Nigerianen zaten. U reisde nog voor 2000 naar Malaga met documenten die Mr. V. D. voor u had geregeld. Mr. V. D. had u wel gezegd dat u de reisdocumenten moest vernietigen eens u daar arriveerde en dat u nooit contact mocht opnemen met hem, want niemand mocht ooit weten wat hij voor u had gedaan. Toen u aankwam in Malaga deed u dit dan ook, u vernietigde de documenten. Daarna leerde u enkele Nigerianen kennen die u meenamen naar een nachtclub waar u T. J. y A. leerde kennen, dit was in 2002-2003. Op 29 september 2004 bent u getrouwd met T.. Om een verblijfsvergunning te krijgen moest u eerst terugkeren naar Nigeria, vervolgens in Abuja een trouwvisum aanvragen om zo terug te kunnen keren naar Spanje. U deed dit in februari 2005. Toen u terug was ging u naar Bilbao om daar meer geld te verdienen. U verbleef drie jaar lang in Bilbao en werkte daar voor Arca Industria en Imec Arrow. Op een dag in 2008 belde T. u om te zeggen dat ze zwanger was van een andere man. U keerde terug naar Malaga, maar T. was niet langer geïnteresseerd in u. U diende haar met rust te laten zei ze. U wilde echter dat T. u hielp om uw verblijfsvergunning te verlengen. T. weigerde echter omdat dit volgens haar zou betekenen dat ze haar kindergeld zou verliezen. U probeerde op eigen houtje een verblijfsvergunning te krijgen in 2011, maar kreeg deze niet. U verbleef nog tot 2020 in Spanje, u poogde T. tot dan te overtuigen om u te helpen, maar ze weigerde. U werd in deze periode ook bedreigd door haar broer, T. (fonetisch), die bij de politie zat. T. vertelde u dat T. haar keuze had gemaakt en dat u T. met rust moest laten, zo niet zou hij u laten arresteren. U besloot naar België te komen en arriveerde hier op 8 januari 2020. Op 14 januari 2020 besloot u een verzoek voor internationale bescherming (hierna VIB) in te dienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

U legde enkele documenten neer ter ondersteuning van uw VIB: een vervallen Nigeriaans paspoort met Schengen visum voor Spanje (afgeleverd te Lagos op 12 januari 2005), een Nigeriaans paspoort (afgeleverd te Spanje op 08 maart 2019), een trouwboekje uit Spanje (afgeleverd op 29/09/2004), een afgewezen verzoek voor verblijfsvergunning Spanje (ingediend: 22/02/2011, afgewezen: 21/06/2011), en enkele foto's die moeten aantonen dat u bij Pan-African Airlines werkte – allemaal neergelegd op 05/03/2020. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 25/11/2021 legde u ook nog een Belgische arbeidsovereenkomst neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben omdat u vreesde gedood te worden door de Niger Delta Militants gezien u had geweigerd lid te worden van deze groep.

In de eerste plaats wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging volledig ondermijnd door uw laattijdig verzoek tot internationale bescherming alsook door uw vrijwillige terugkeer naar Nigeria.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u pas een VIB indiende op 14 januari 2020. U verklaarde nochtans zeker in 2001-2002 Nigeria ontvlucht te zijn (verklaring DVZ, vraag 32). Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en wenst te blijven. Bovendien slaagde u er wel in om andere procedures op te starten om uw verblijf in Europa te legaliseren – zo wist u een Schengen-visum aan te vragen en startte u een procedure op voor langdurig verblijf in Spanje (zie administratief dossier) – waardoor het onaannemelijk is dat u niet op de hoogte was van de procedure om internationale bescherming aan te vragen. **Het feit dat u bijna twintig jaar heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, ondermijnt dan ook al sterk de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolging in Nigeria en de vrees bij terugkeer naar Nigeria.**

U stelde bovendien in 2005 vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Nigeria omdat u met een trouwvisum Spanje diende in te reizen uit Nigeria voor u een verblijfsvergunning kon krijgen in Spanje (NPO, p. 19). Dit wijst erop dat u de situatie dusdanig voor uzelf inschatte dat u geen vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade diende te vrezen. Uw verklaring dat u maar terugkeerde voor twee weken en dat u verbleef in Abuja doet hier geen afbreuk aan. Immers sloot u zelf expliciet interne vluchtalternatieven uit met volgende verklaringen: “ze zullen tot uw dood gaan, tenzij ze u niet zien of horen, overal waar je bent zullen ze je zoeken, ze hebben het geld, de macht, de connecties, de power (NPO, p. 21)” ; “het is geen land waar ik naar zou terug keren, ik zou terugkeren en verstoppen, ik zou me verstoppen in een verre staat, maar ze zouden me vinden” (NPO, p. 22). Bovendien bleek uw uitleg voor uw bezoek aan Nigeria gestoeld op bedrieglijke verklaringen. Zo werd u door de dossierbehandelaar van het CGVS gevraagd of u ooit was teruggekeerd terwijl u reeds in Spanje was, waarop u “nee” reageerde (NPO, p. 17). Eerder bij DVZ had u nochtans een verlopen paspoort (afgeleverd op 12 januari 2005) voorgelegd dat aantoonde dat u in 2005 nog terugkeerde naar Nigeria – u had het paspoort immers verkregen in Lagos, samen met een visum voor Spanje. Toen u werd geconfronteerd met het paspoort stelde u plots dat u wel naar Nigeria ging voor dit paspoort en het trouwvisum, maar u verklaarde wel expliciet dat u niet naar Lagos ging (NPO, p. 19). Er werd gevraagd of u terugvloog van Abuja naar Malaga, waarop u stelde van wel. Uw antwoord op de vraag of de vlucht rechtstreeks was, luidde als volgt: “ja. Maar er was een transit in Madrid en daar werden er mensen afgezet en zijn er opgestapt en dan naar Malaga, maar eerst stopten we in Madrid” (NPO, p. 19). In uw paspoort valt echter te lezen dat u op 23 februari 2005 uit Ikeja airport vertrok (zie administratief dossier). U werd hiermee geconfronteerd en stelde: “ja, we maakten daar een transit. De hoofdvlucht vertrok in Abuja, dan gingen we naar Lagos, Ikeja, Murtala Mohamed en dan gingen we naar Port Harcourt en dan gingen we naar Europa in 2005.” (NPO, p. 19). U werd er door de dossierbehandelaar op gewezen dat u voorheen vertelde dat u rechtstreek vloog met uitzondering van een tussenstop in Madrid. Uw verklaring dat u op hetzelfde vliegtuig bleef zitten is hiervoor niet afdoende. U werd er bovendien op gewezen dat u landde in Charles de Gaulle, Roissy. U verklaarde dat u niet beneden kwam, dat u niet wist of ze daar stopten, omdat u nog steeds aan het zitten was, dat u enkel onthield waar u naartoe ging (NPO, p. 19). Ook deze verklaringen weten niet te overtuigen. Objectieve elementen in uw administratief dossier ondermijnen dan ook uw verklaringen omtrent uw verblijf in Nigeria. Hieruit blijkt namelijk expliciet dat u uw documenten verkreeg in Lagos en u het land verliet vanuit Ikeja, gelegen in Lagos. Het mag dan ook duidelijk zijn dat u doorheen uw verklaringen niet duidelijk wist te maken waar u in 2005 in Nigeria heeft verbleven of waarom u van Lagos naar Parijs bent gereisd – integendeel, u legde misleidende verklaringen af. **De geloofwaardigheid van uw vervolging wordt dan ook compleet ondermijnd door uw vrijwillige terugkeer en uw misleidende verklaringen die aan deze terugkeer gelieerd zijn.**

Daarnaast wist u evenmin te overtuigen daadwerkelijk vervolgd te worden door de Niger Delta Militants.

Zo bleek u niet in staat om duidelijkheid te verschaffen over wanneer u nu precies werd vervolgd.

Bij uw initiële verklaring bij DVZ stelde u immers dat u in 2001 of 2002 uit Nigeria vertrok (verklaring DVZ, vraag 32). Later tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u Nigeria verliet “in 2001 ofzo? (mompelt) Ik denk... in 8-94 of 95. Ik werkte vier jaar dus in 94-95 ofzo” (NPO, p.13). Later verklaarde u dan weer dat u Nigeria verliet “dichtbij 1999. Ik was al in Spanje toen 2000 kwam” (NPO, p. 17). U bevestigde zelfs nog eens dat u voor 2000 al in Spanje was (NPO, p. 17). Gezien u uw

vervolging – waarbij u en uw vader werden aangevallen door de Niger Delta Militants en uw vader vervolgens overleed – onderging een twee- à drietal weken voor uw vertrek (NPO, p. 17), is het frappant dat u dit niet beter in de tijd kan situeren – meer nog, u kon niet eens een consequent antwoord geven binnen hetzelfde onderhoud. Deze chronologie wordt nog warriger wanneer men kijkt naar de verklaring waarin u stelde dat uw vader overleed in “misschien 1997. Zoiets als dat 1998-99. Ik denk 97 ja, maar het is wel lang geleden ook” (NPO, p. 7). Later bevestigde u nog eens dat uw vader in 1997-1998 overleed (NPO, p. 8). Het feit dat u bij zo goed als iedere vraag die gelieerd was aan het tijdstip van uw vervolging een ander antwoord gaf – afhankelijk van het moment in het interview betrof het **1994, 1995, 1997, 1998, 1999, 2001 of 2002** – , ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verhaal nog verder.

Verder bleken uw verklaringen omtrent de Niger Delta Militants niet te stroken met de info die het CGVS ter beschikking heeft betreffende de gewapende conflicten binnen de Niger Delta-regio.

Zo stelde u dat de Niger Delta Militants een groepering is die al van voor uw geboorte (in 1965) actief was en dat ze verantwoordelijk zijn voor het ontvoeren van witte mensen die in de olie-industrie zitten (NPO, pp. 8; 14). Gevraagd of deze militantengroep een specifieke naam had, stelde u dat Niger Delta Militants hun naam was (NPO, p. 14) – wat inconsequent is met wat u in de vragenlijst van het CGVS verklaarde, namelijk dat ze “gewoon de Militant Group of Delta State” (vragenlijst CGVS, p. 3) heetten. Er dient opgemerkt te worden dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt er geen groepen werden teruggevonden die Niger Delta Militants of de Militant Group of Delta State heten die voor het jaar 2002 – u was toen zeker reeds in Spanje – actief waren, noch erna (zie administratief dossier). Dit is des te frappanter gezien de invloed die u aan deze groepering toeschrijft, zij zouden volgens u vaak in de media zijn verschenen (NPO, p. 14). Gezien er geen info over deze groepen te vinden is, lijken ze dan ook niet te bestaan, wat bijgevolg de geloofwaardigheid van uw relaas verder onderuit haalt.

Er kan op gewezen worden dat er wel info terug te vinden is over dergelijke gewelddadige militantengroepen die actief zijn – of waren – binnen de Niger Delta (zie administratief dossier). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze gewelddadige groepen ook voornamelijk na 2002 – en dus nadat u het land reeds had verlaten – werkzaam waren. Wanneer u gevraagd werd door de dossierbehandelaar van het CGVS of u andere groepen kende die bezig waren met deze zaken (kidnapping), antwoordde u erg vaag en ontwijkend: “voor mijn kennis, deze groep, ze waren actief daar al heel lang, de olie is daar al lang, sindsdien zijn ze daar, maar ik wilde hier niet bij, niemand vecht met hen, zelf als je advocaat ofzo bent, want ze kunnen alles kopen, ze nemen te veel groot geld van allerlei mensen” (NPO, p. 15). De feiten waarover u sprak – de kidnapping van witte olie-magnaten – waren – en zijn, hoewel enorm afgenomen sinds 2009 – typisch voor de Movement for Emancipation of the Niger Delta (hierna MEND), die u echter niet kende. Toen u deze naam werd voorgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dat u nog niet van hen had gehoord: “Misschien is het een nieuwe groep. Er komen steeds nieuwe groepen”, zei u (NPO, p. 15). Ook werd u door de dossierbehandelaar op het CGVS gevraagd of u de Niger Delta Avengers kende – een groep die sinds 2016 op het voorplan is getreden. Uw antwoord luidde als volgt: “De mensen in mijn huis zijn Niger Delta. Niger delta militant, ze lopen altijd rond in militair uniform. Misschien hebben er nu andere groepen opnieuw opgekomen” (NPO, p. 15). Er kan nochtans verwacht worden van iemand die daadwerkelijk zijn land is ontvlucht omwille van de perikelen in Delta state, dat deze de actuele situatie van iets nabijer opvolgt. Temeer gezien de ernst van de door u voorgehouden feiten, waarbij u verklaart gedwongen gerekruteerd te zullen worden en dat uw vader gedurende dit proces van uw rekrutering door deze (niet terug te vinden) Niger Delta Militants zou vermoord zijn. Het feit dat u niet eens wist van het bestaan van twee van de belangrijkste actoren in de Delta-regio uit de laatste twintig jaar getuigt dan ook van desinteresse in uw eigen problemen en is een verdere negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts maakt u op geen enkele manier aannemelijk om welke reden zij zouden aandringen dat net u zich bij hen zou moeten aansluiten. Vooreerst verklaart u reeds sinds 1986 (NPO p.6) in Lagos te hebben gewoond, zodoende had u geen enkele band met de groeperingen actief in Delta State. Daarnaast verklaart u zelf nooit gedacht te hebben dat dit uw familie zou overkomen (NPO p.14). Dit wijst er op dat ook uw familie geen banden onderhield met enige van deze groeperingen.

De enige informatie die u over hen heeft, heeft u dan ook via de media (NPO p.14). Verder blijkt u evenmin ook maar iemand van deze groepering persoonlijk te kennen. U kent degene die u kwam ophalen in Lagos niet, u weet enkel dat hij van dezelfde stam is maar herinnert zich zelfs zijn naam niet (NPO p.15). Ook de leiders van deze groepering kent u niet (NPO p.16). U verklaart nochtans dat alle mensen in Nigeria hen kennen (NPO p.16), wat het des te opmerkelijk maakt dat u zelf geen enkele van degene die u naar het leven zouden staan zou kunnen benoemen. Het is het Commissariaat-generaal dan ook volledig

onduidelijk om welke reden zij u in de eerste plaats ten alle koste zouden willen rekruteren en u bovendien, twintig jaar na datum, nog steeds voor hen zou moeten vrezen.

Gezien uw verklaringen op geen enkele manier te rijmen vallen met de informatie waarover het CGVS beschikt en dat uw kennis betreffende uw vervolgingssituatie erg beperkt en weinig doorleefd was, wordt uw relaas dan ook als ongeloofwaardig beschouwd.

Immers stelde u dat de Niger Delta Militants u als eerstgeborene uit de Delta-regio wilden rekruteren (NPO, pp. 8). Gezien er geen enkele informatie terug te vinden is over een groep die "Niger Delta Militants" of "Militant Group of Delta State" als naam zou hebben (en deze groep dus niet blijkt te bestaan) en u geen kennis had van andere militantengroepen waarvan wél informatie terug te vinden is (zie administratief dossier) is het ongeloofwaardig dat u door hen zou gerekruteerd zijn, dat uw vader gedurende het proces van deze rekrutering door de Niger Delta Militants zou vermoord zijn en dat u moest vrezen voor uw leven – laat staan dat u nog steeds zou moeten vrezen voor uw leven.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door de Niger Delta Militants.

Wat betreft de documenten die u voorlegde dient er opgemerkt te worden dat deze geen positieve invloed uitoefenen op de geloofwaardigheid van uw relaas. Uw huidige paspoort weet enkel uw identiteit te bewijzen, die hier niet in twijfel wordt getrokken. Het vervallen paspoort dat u voorlegde bleek daarentegen nefast voor uw geloofwaardigheid (zie supra). Het Spaanse trouwboekje dat u voorlegde is niet relevant voor uw asielaanvraag, evenals de arbeidsovereenkomst uit België die u voorlegde. De afgewezen aanvraag voor een verblijfsvergunning van lange duur in Spanje toont dan weer aan dat u op de hoogte was van procedures om een legaal verblijf te verkrijgen, wat frappeert gezien u twintig jaar wachtte om een VIB in te dienen. Ten slotte zijn er de foto's die aantonen dat u bij Pan-african airlines werkte. Naast het feit dat foto's een gemakkelijk te ensceneren momentopname betreffen, dient er ook op gewezen te worden dat uw al dan niet werken bij dit bedrijf geen invloed uitoefent op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staten Lagos State en Delta State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Lagos State en Delta State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos State en Delta State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u

werden verstuurd op 1 december 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enig middel voert verzoeker de volgende schendingen aan:

"- Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht en redelijkheidsplicht.

- Schending van artikel 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951."

Verzoeker stelt:

"Verzoeker zal proberen de kritieken van verweerster te beantwoorden:

1. Zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming

Het is een feit dat verzoeker in 1999 zijn land heeft verlaten en in 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan.

Men vraagt internationale bescherming indien men een nood aan bescherming heeft.

Aangezien verzoeker een recht op verblijf in Spanje kon bekomen moest hij niet meer terug naar Nigeria keren. Hij moest dan geen andere procedure gebruiken om zijn doel te bereiken.

Het was slechts op het ogenblik dat hij geconfronteerd werd met een mogelijke verplichte terugkeer naar Nigeria dat hij bescherming moest aanvragen.

Dat het zo lang na zijn vertrek uit Nigeria was, is uitzonderlijk, doch in deze omstandigheden, niet ongerechtvaardigd.

Dit maakt zijn relaas aldus niet ongeloofwaardig.

2. Zijn gebrek aan kennis over zijn terugkeer naar Nigeria

Verzoeker was verplicht om een kort bezoek naar Nigeria in 2005 te brengen om zijn visum in orde te maken om te kunnen huwen. Het was noodzakelijk om terug te keren om zijn papieren in orde te maken. Zonder dit te doen kon hij niet huwen, wat hij meer dan alles wilde.

Het was de bedoeling, zoals blijkt uit zijn paspoort, om een zeer kort verblijf te hebben, dat hij niet lang in het land zou zijn.

Het was gevaarlijk maar gelukkig was zijn agressor de staat niet (zodat contacten met de autoriteiten om zijn papieren in orde te maken niet een probleem was). Hij moest slechts niet lang in het land zijn en niet opvallen zodat hij niet in zicht van de militanten zou komen.

Verzoeker wist niet meer van waar naar waar hij gevlogen was. Hij dacht dat hij rechtstreeks vloog met een tussenlanding waar hij op de vliegtuig bleef. Het blijkt dat hij naar Frankrijk vloog en dat hij andere landingen maakte. Dat weet hij niet meer: deze feiten dateren van bijna 17 jaar geleden.

Het belangrijkste element is dat hij een slechts een kort bezoek in Nigeria had, om noodzakelijke redenen en dat hij geen contacten met de militanten onder zijn bezoek moest hebben.

Verzoeker houdt vol dat hij oprechte verklaringen heeft afgelegd bij DVZ en bij CGVS. Het probleem is dat de feiten van lang geleden dateren.

3. De ongeloofwaardigheid van het vizieren van verzoeker door de Niger Delta Militants

Verweerster kwam tot de conclusie dat dit groep niet bestond; dat er geen Niger Delta Militants waren, quod non.

Het blijkt dat het relaas, door verzoeker verteld, een correcte weergave is van een fenomeen die in de periode van 1999-2000 (waarover verzoeker het heeft) bestond: [...] Nigeria's kidnapping crisis - ENACT Africa; <http://www.enactafrica.org/enactobserver/nigerias-kidnapping-crisis> (stuk 3)

In tegenstelling tot de bewering van verweerster, er waren wel Niger Delta Militants.

De modus operandi en bedoeling van de groepering werden correct door verzoeker verteld.

Waarom hij door de groepering werd gekozen werd kan hij uiteraard niet zeggen. Dat zal ook iets subjectief zijn. Hij had een goed baan, was gezond, jong, sterk en intelligent. Deze zijn waardevolle eigenschappen voor militanten. Meer kan men niet zeggen.

Dat mensen moesten gedreigd worden om gerekruteerd te worden is ook niet ongeloofwaardig. Dit problematiek werd heel lichtzinnig door verweerster behandeld en niet volledig onderzocht. Een daadwerkelijk bescherming voor verzoeker kan niet gegarandeerd worden. Er zal steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker. Verzoeker heeft toen Nigeria verlaten omdat een veilig en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was. De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was geen andere uitweg voor hem dan het land te verlaten. Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoeker wel kent, fout ingeschat."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en gedurende twintig jaar (!) talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Het voorgaande klemmt des te meer aangezien verzoeker in 2005 vrijwillig terugkeerde naar Nigeria en daarna terugkeerde via Parijs.

Verzoekers verweer dat hij in Spanje een verblijfstatus had kan het laattijdig verzoek om internationale bescherming te bekomen wegens een vrees voor vervolging of ernstige schade niet verschonen.

5. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Verzoeker onderbouwt zijn aangevoerde actuele vrees voor de Niger Delta militants niet op concrete wijze. Indien al geloof zou worden gehecht – *quod non* - dat verzoeker in 1999 het land zou hebben verlaten uit vrees voor deze militants, maakt hij geenszins middels concrete elementen aannemelijk dat hij actueel nog een vrees zou dienen te koesteren. Daarenboven toont hij niet aan dat hij in de onmogelijkheid is zich te beroepen op de bescherming van de autoriteiten aangezien hij in 2005 probleemloos documenten verkreeg van de autoriteiten om te huwen.

De loutere toevoeging van landeninformatie en citering van landeninformatie kan niet aantonen dat verzoeker actueel een vrees voor vervolging heeft.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan ter weerlegging van de motivering waaruit blijkt dat hij niet in aanmerking komt voor de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS